Република Србија
УПРАВНИ СУД
Одељење у Крагујевцу
I-1 У 864/11
Дана 05.09.2013.године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Олге Петровић, председника већа, Јасминке Вукашиновић и Љиљане Петровић, чланова већа, са судским саветником Снежаном Томић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца А.А. из ..., са ..., Улица … ..., Општина ..., против туженог Министарства унутрашњих послова Републике Србије, Дирекција полиције, Управа за управне послове, ради поништаја решења 03/10 број 210-1-1227/10 од 10.12.2010.године, у предмету одузимања оружја, у нејавној седници већа, одржаној дана 05.09.2013.године, донео је

П Р Е С У Д У

I Тужба СЕ ОДБИЈА.

II ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем, одбијена је жалба тужиоца изјављена против решења Министарства унутрашњих послова Републике Србије, Дирекција полиције, Полицијске управе Крушевац број 210-360/08 од 22.10.2010.године, којим је ставом првим диспозитива, тужиоцу одузет оружани лист број .../86 издат од ПУ ..., као и ловачка пушка марке „ТОЗ-63“ кал. 16, фабрички број ..., а ставом другим диспозитива, наложено је тужиоцу да по правноснажности решења о одузимању оружја, у року од годину дана отуђи одузето оружје, односно да нађе купца или га прода посредством овлашћеног предузећа за промет оружја и муниције, у противном одузето оружје постаје власништво Републике Србије.

У тужби поднетој Управном суду дана 24.01.2011.године, и допуном тужбе од 27.05.2011.године, тужилац оспорава законитост решења туженог органа због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања. Наводи да није ни према коме исказивао претње,

већ су исте њему упућена од одређених лица, што је пред Прекршајним судом где је поступак вођен и утврђено, те је поступак пред тим судом, против тужиоца, обустављен. Даље наводи да му нису познати разлози за одузимање оружја, те да је доношење одлуке о одузимању оружја морало да буде поткрепљено чињеницама и доказима. Сматра да је закон повређен на његову штету и предложио је да суд тужбу уважи, поништи оспорено решење, а тужиоцу надокнади трошкове управног спора опредељене тужбом.

У одговору на тужбу, тужени орган је остао при наводима из оспореног решења и предложио је да суд тужбу, као неосновану, одбије.

Након оцене навода тужбе, одговора на тужбу, као и списа предмета ове управне ствари, одлучујући без одржавања усмене расправе, јер је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања у смислу члана 33. став 2. и став 3. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, број 111/09), испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе у смислу члана 41. став 1. Закона о управним споровима, Управни суд је нашао:

Тужба је неоснована.

Правилно је, по оцени суда, тужени орган одбио жалбу тужиоца изјављену против првостепеног решења, од 22.10.2010. године налазећи да је првостепени орган правилно поступио када је од тужиоца одузео оружје и оружни лист ближе означено у диспозитиву тог решења, у складу са одредбом члана 8. став 2., члана 24. и 25. Закона о оружју и муницији, за коју одлуку је дао разлоге које као довољне и на закону засноване прихвата и овај суд.

Одредбом члана 8. став 2. Закона о оружју и муницији („Службени гласник РС“,бр.9/92....27/11), прописано је да се одобрење за набављање оружја неће издати и када је то неопходно за заштиту личне и имовинске сигурности других лица, јавни ред и мир или за безбедност и одбрану Републике, док је одредбом члана 24. став 1. наведеног закона, прописано да, оружни лист, односно одобрење за држање оружја, оружје и муницију надлежни орган одузеће ако наступи који од разлога из члана 8. став 1. и 2. овог закона, док је одредбом члана 25. ставом 2. истог закона прописано да по правноснажности решења о одузимању, надлежни орган ће позвати власника да у року од годину дана отуђи одузето оружје и муницију, односно да сам нађе купца или га прода посредством овлашћеног предузећа за промет оружја и муниције, а ставом 3. истог члана да по истеку рока из става 2. овог члана одузето оружје и муницију који нису отуђени односно продати, постају власништво Републике Србије.

Из списа предмета произлази да је на основу чињеница и података који су утврђени проверама и оперативним радом радника Министарства унутрашњих послова, а у складу са одредбом члана 80. став 2. Закона о полицији („Службени гласник РС“бр.101/05), утврђено да је одузимање оружја од тужиоца неопходно ради заштите личне и имовинске сигурности других лица и јавног реда и мира, па суд налази, да је у складу са цитираним одредбама Закона о оружју и муницији, правилан закључак туженог органа да је одузимање оружја од тужиоца неопходно ради заштите личне и имовинске сигурности грађана.

Суд је ценио наводе тужбе али је нашао да се њима не доводи у сумњу законитост оспореног решења, обзиром да је суд, увидом у прикупљене оперативне податке и доказе које му је тужени орган доставио у списима предмета, нашао да је одлука управних органа донета у складу са законским овлашћењима.

Имајући у виду напред наведено, Управни суд је, налазећи да закон није повређен на штету тужиоца, применом члана 40. став 1. и став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", бр. 111/09) одлучио као у ставу I диспозитива пресуде.

Одлуку о трошковима спора суд је донео на основу члана 66., члана 67. и члана 74. Закона о управним споровима, у вези члана 163. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11), па како тужилац није успео у спору, суд је одлучио као у ставу II диспозитива пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 05.09.2013.године, I-1 У 864/11

Записничар **Председник већа- судија**
Снежана Томић,с.р. **Олга Петровић,с.р.**

за тачност отправка
управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ЉК